

Humerusfrakturer i Göteborg under tre års tid

- Epidemiologi och patoanatomiskt mönster baserat på data från Svenska Frakturregistret

Carl Bergdahl, Michael Möller
Ortopedkliniken, Sahlgrenska Universitetssjukhuset, Göteborg

Introduktion

Humerusfrakturer är vanligt förekommande i befolkningen. Trots detta är sambandet mellan patoanatomiskt frakturmönster och patientkaraktäristika ofullständigt känt och epidemiologisk kunskap saknas i hög grad. Med introduktionen av det svenska kvalitetsregistret för frakturer, Svenska Frakturregistret (SFR), kan riskfaktorer för olika typer av frakturer studeras liksom utfallet av olika behandlingar. I denna studie analyseras humerusfrakturer bland vuxna i Göteborg ur ett deskriptivt epidemiologiskt perspektiv.

Patienter och metoder

Alla humerusfrakturer hos personer ≥ 16 år som handlades vid Sahlgrenska Universitetssjukhuset under åren 2011- 2013 och som registrerats i SFR inkluderades i studien. Frakturer indelades i proximala, diafysära och distala och analyserades avseende ålder, kön, skadetidpunkt på året, skademekanism och frakturklassifikation enligt AO/OTA. Frakturerna beskrevs utifrån patientdata i SFR och incidens beräknades utifrån populationsdata från Statistiska Centralbyrån (SCB).

Resultat

Under studieperioden registrerades 2 011 humerusfrakturer i SFR varav 79% proximala, 13% diafysära och 8% distala. Medelåldern var 66.8 år (16-103) och kvinnor hade högre risk än män (kvinnligt/manligt ratio 2.4 : 1). Kvinnor var i genomsnitt äldre vid tidpunkten för fraktur (medelålder 70.1 år jämfört med 58.9 år för män). Incidensen för humerusfrakturer var 105 per 100 000 invånare och år och den åldersspecifika incidensen ökade gradvis från 50 år och uppåt, en ökning som var mer markant bland kvinnor. Det stora flertalet frakturer drabbade äldre (83% >50 år) till följd av ett fall i samma plan (79% enkelt/ospecificerat fall >50 år). För många av frakturtyperna noterades en tendens till ökad komplexitet med stigande ålder. Endast 1.2% av frakturerna var öppna och 1.3% var patologiska.

Konklusion

Enligt denna västsvenska populationsbaserade studie är humerusfrakturer i hög grad en följd av lågenergiskador bland äldre personer. Detta tyder på att åldersrelaterade faktorer såsom osteoporos och falltendens är avgörande riskfaktorer. SFR utgör ett nytt användbart verktyg för fortlöpande information kring frakturepidemiologi och kommer att kunna användas för kartläggning av förändringar över tid.